

نگاهی به تاریخ جنگ تحمیلی

صدام حسین رئیس جمهور مخلوع عراق همراه با دیگر متحدان عرب و غربی خود با هدف سرکوب

انقلاب اسلامی ایران و تجزیه آن - که آن را از اهداف همه اعراب اعلام کرد - بر این کشور آتش

گشود. چنانکه طارق عزیز معاون نخست وزیر وقت عراق اعلام می کند که "چند ایران کوچک بهتر

از ایران واحد است و ما از شورش قومیت های مختلف حمایت می کنیم و همه سعی خود را در

تجزیه ایران به کار خواهیم بست."

این سخنان درحالی است که "طه یاسین رمضان" نخست وزیر وقت عراق دلیل حمله به خاک ایران

را تنها به خاطر قرارداد ۱۹۷۵ و یا چند صد کیلومتر و نصف ارونه رد کرده و اعلام می کند "این

جنگ به خاطر سرنگونی جمهوری اسلامی است."

صدام حسین با حمله غافلگیرانه به ایران در ۳۱ شهریور ۱۳۵۹ و اشغال خرمشهر که از آن به «مروارید

شط العرب» تعبیر می نمود، خود را بر قله پیروزی متصور کرده و گمان می کرد که چند روز دیگر

نهار را در تهران صرف می کند! اما نیروهای عراقی با مقاومت ۴۵ روزه ده ها تن از نیروهای سپاه و

بسیج و مردم محلی مواجه شد که با کمترین سلاح و مهمات و تا آخرین توان خود ایستادگی کردند.

ایستادگی همه جانبه مردم ایران همه رؤیاهای صدام را به عنوان "ژاندارم منطقه" فروپاشید به طوری

که حسین الکامل - داماد صدام - شرایط روحی صدام را به هنگام فتح خرمشهر توسط نیروهای ایرانی

بسیار بد توصیف کرده و می گوید: "وقتی خرمشهر آزاد شد به حدی فشار روحی بر صدام زیاد بود

که در ۲۴ ساعت اول یک پزشک دائما بالای سر صدام بود."

با فتح خرمشهر به دست رزمندگان اسلام ستون فقرات ارتش عراق در هم شکست و کشورهای غربی به خصوص آمریکا، فرانسه، انگلیس، آلمان و حامیان عرب صدام که تا آن زمان در صدد از بین بردن انقلاب اسلامی ایران، به وسیله عراق بودند؛ از آن پس با فتح خرمشهر، تمام توان خود را برای جلوگیری از سقوط صدام به کار بردند.

خدمات تسلیحاتی و اطلاعاتی غرب به عراق در جنگ علیه ایران

آمریکا و کشورهای اروپایی برای متوقف کردن گسترش انقلاب اسلامی به جهان عرب به خصوص حوزه خلیج فارس که بزرگترین تأمین کننده منافع آنان در خاورمیانه می باشد، تمام تلاش و قوای فکری و نظامی خود را در این راه منسجم کردند، تا جایی که حتی در تجهیز و تشویق عراق به استفاده از سلاحهای گشتار جمعی و شیمیایی چیزی فرو گزار نمودند.

سازمان ملل متحد طی گزارشی به کمک های کشورهای غربی به برنامه های تسلیحاتی عراق اشاره می کند و می نویسد: «عراق تسلیحات خود را از ۱۵۰ شرکت آلمانی، آمریکایی و انگلیسی تهیه کرده است. بر اساس گزارشها، دولت عراق از سال ۱۹۷۵ توسط ۸۰ کمپانی آلمانی، ۲۴ شرکت آمریکایی و حدود ۱۲ شرکت انگلیسی و چند شرکت سوئیسی، ژاپنی، ایتالیایی، فرانسوی، سوئدی، برزیلی و آرژانتینی تجهیزات دریافت کرده است. آلمان بیشترین کمک را به برنامه اتمی با ۲۷ شرکت و آمریکا با ۲۴ شرکت انجام داده اند.»

نخستین اقدام آمریکا در حمایت آشکار از صدام حذف نام عراق از فهرست کشورهای مظنون به حمایت از تروریسم بین المللی در فروردین ۱۳۶۱ بود تا از این پس عراق استحقاق دریافت کمک های ایالات متحده را داشته باشد.

آمریکا به پیشنهاد ویلیام کیسی (رئیس وقت سیا)، تحویل بمبهای خوشه ای به عراق را در اولویت قرار داد. بمبهای خوشه ای موسوم به چرخ گوشتهای هوایی، کار آمدترین سلاح برای در هم شکستن امواج انسانی به شمار می روند. چنانچه این بمبها درست عمل کنند می توانند در وسعتی به اندازه ۱۰ برابر زمین فوتبال هر کسی را کشته یا زخمی کنند.

شبکه تلویزیونی ABC آمریکا در برنامه ای اعلام می کند که صدام حسین از یک شرکت آمریکایی به نام «آل کولاک» در بالتیمور، بیش از ۵۰۰ تن ماده شیمیایی به نام «فیودی گلیکول» خریداری نموده که این ماده در صورت مخلوط شدن با اسید کلریدریک به گاز خردل تبدیل می شود.»

همچنین این شبکه فاش می کند: یک شرکت خصوصی آمریکا در دهه ۸۰ با گرفتن مجوز از طرف وزارت بازرگانی آمریکا نمونه هایی از مواد بیولوژیکی و میکروبی را به عراق صادر کرده اند که این مواد از نوع ضعیف شده نبوده و قادر به تولید مثل بوده اند. در میان آنها میکروب سیاه زخم، طاعون و همچنین یک باکتری سمی به نام «ستریدیوم باتولینی» به چشم می خورد.»

ایالات متحده آمریکا علاوه بر ارائه مشاوره های نظامی گسترده به عراق، مانع از ارسال تسلیحات خریداری شده ایران که قبل از انقلاب هزینه آن پرداخت شده بود، می شد به طوری که وزارت دفاع

آمریکا ۱۱۰ میلیون دلار برای خرید ۱۱ فروند هلی کوپتر شنوک ۴۷-س ایتالیایی پرداخت تا این هلی کوپترها که به سفارش شاه ایران با ۴۲۵ میلیون دلار خریداری شده بود به دست ایران نیفتد.

پیوند ماهواره ای در صدر توافقات بلند مدت عراق و آمریکا بود و در مورد تحرکات نیروی هوایی ایران نیز اطلاعات با ارزشی در اختیار ارتش عراق قرار می گرفت. این اطلاعات را آواکس های آمریکایی مستقر در ریاض، به کمک پرسنل آمریکایی از منطقه نبرد جمع آوری می کردند. در همین راستا مجتمع پیشرفته و پرهزینه ای در بغداد ساخته شد تا اطلاعات مستقیماً از ماهواره دریافت شده و پردازش بهتری از اطلاعات بر روی عکس ها صورت گیرد.

با واگذاری رادیوهای کد گذاری شده به خلبانان عراقی، آنها امکان ارتباط مستقیم با افسران مستقر در کشتی های آمریکایی حاضر در خلیج فارس را داشتند. این روابط روزانه باعث شد تا هواپیماهای عراقی بتوانند نفتکش ها و کشتی های تجاری به مقصد ایران را شناسایی کنند.

آمریکا نه تنها به طور پنهان جزو حامیان اصلی عراق در استفاده از سلاحهای شیمیایی و میکروبی در جنگ علیه ایران بود بلکه از تصویب قطعنامه های سازمان ملل بر علیه عراق در استفاده از این نوع سلاحها، جلوگیری کرده و حتی در مواقعی این حمایت را آشکارا بیان می نمود. چنانکه "ریچارد مورفی" معاون اسبق وزیر امور خارجه آمریکا اعلام می کند: « تا زمانی که عراق از سلاحهای شیمیایی در دفاع از خاک خود و در مقیاس محدود استفاده می کند توسلش به این سلاح " قابل درک" است. از سوی دیگر حتی شورای امنیت تحت فشار آمریکا درخواست ایران را برای استقرار هیأتی دائمی در تهران جهت بررسی و گزارش موارد کاربرد سلاحهای شیمیایی رد کرد.

"سرلشگر و فیک السامری" مسئول اسبق بخش ایران استخبارات عراق در مصاحبه ای اعتراف می کند: هفته ای سه روز و گاهی تمام طول هفته را به سفارت آمریکا در بغداد می رفتم و از آنها پاکتهای سیاه رنگی می گرفتم که حاوی اطلاعات ماهواره ای از آخرین تحولات جبهه ایران بود. او در کتاب « ویرانی دروازه شرقی» در مورد اطلاعات ماهواره ای می گوید: این عکسها به گونه ای بود که ما به راحتی می توانستیم تصاویر سربازانی که در پادگان های ایران در حال آموزش هستند را مشاهده کنیم، حتی کسی که در رژه دست و پایش را به اشتباه حرکت می داد در این عکس ها مشخص بود. هنگامی که کارخانه های سیمان را بررسی می کردیم تعداد کیسه هایی که در روی کامیون ها قرار داشت را به راحتی شمارش می کردیم، در عین حال ماهواره ها نتایج حملات هوایی و موشکی را نیز گزارش می کرد.

وی در بخشی دیگر از اعترافاتش به نقش شوروی سابق در ارائه اطلاعات اشاره می کند و می گوید: با پرداخت ۲ هزار دلار به یک افسر اطلاعاتی روس تمام اطلاعاتی که در باره ایران می خواستم به دست آوردم. چالز فیلیپ دیوید در کتاب «جنگ خلیج فارس؛ توهم پیروزی» می نویسد: شوروی با ۶۱٪ بزرگترین تأمین کننده نیازهای تسلیحاتی عراق است.

"حسین الکامل" داماد صدام با سفر به بروکسل، طی امضای قراردادی با دکتر جرالد بول - که با حمایت پنتاگون بر روی پروژه ساخت بزرگترین توپ دنیا (HARP) در دانشگاه مک گیل کانادا به فعالیت می پرداخت - سفارش ساخت چهار سوپر توپ را با هزینه ده میلیون دلار داد که نمونه اولیه آن دارای لوله توپی به طول ۵۶ متر و کالیبر ۳۵۰ میلیمتر بود و طول لوله ها ۱۰۷ متر و قطر دهانه آنها یک متر بود و در هر بار شلیک گلوله ای حاوی ده تن مواد منفجره را پرتاب می کرد و سه توپ

دیگر تقریباً سه برابر این توپ بودند. ساخت این توپ با نام « بابل » در دامنه یک کوه در عراق آغاز شد.

در رأس کشورهای اروپایی حامی جنایات جنگی صدام کشور آلمان قرار دارد، چندان که در توسعه و تجهیز عراق به سلاحهای شیمیایی مقام نخست را داراست. ساخت مجتمع سامره عراق به عنوان «بزرگترین کارخانه سلاح شیمیایی جهان» در کارنامه تسلیحاتی این کشور به چشم می خورد. شرکت آلمانی « کارل کولمب » در مجتمع سامره ۶ خط تولید سلاح شیمیایی به نام احمد، محمد، عیسی، عانی، مدای و قاضی را ایجاد کرد که اولین آنها در سال ۱۹۸۳ (۱۳۶۲ ه.ش) و آخرین آن در سال ۱۹۸۶ (۱۳۶۵ ه.ش) تکمیل شد. از گاز خردل و اسید پروسیک تا گازهای عصبی سارین و تابون در این کارخانه تولید می شد و در خمپاره، راکت و گلوله های توپ جاسازی می شدند.

یک شرکت بلژیکی نیز به نام «سیکس کو» طی ۴ سال ۱۷ پایگاه هوایی و چند مقر نظامی در عراق ایجاد کرد. پروژه های «عکاشات» و «القائم» که از بزرگترین کارخانه های آمیشی و تولید فسفات در جهان بود توسط «سایترا» کنسرسیوم بلژیکی بنا شد.

«کارلوس کاردوئن» رئیس صنایع «کاردوئن» که با همکاری شرکتهای آمریکایی فعالیت می کرد، به تشویق مقامات ارشد شیلی به خصوص «ژنرال پینوشه» دیکتاتور سابق شیلی مقادیر زیادی «زیکونیوم» را از آمریکا برای ساخت بمبهای خوشه ای وارد و آنرا برای عراق ارسال کرد.

فرانسه در ژانویه ۱۹۸۱، تحویل ۶۰ فروند میراژ ۱F مجهز به موشک را که پیش تر به عراق متوقف شده بود از سر گرفت. همچنین در سال ۱۹۸۲ (۱۳۶۱ ه.ش) به دنبال خروج دیپلمات های فرانسه از تهران این کشور اقدام به تحویل ۵ فروند هواپیمای سوپر استاندارد مجهز به موشک های اگزوست به

عراق کرد. در سال ۱۹۸۶ سازمان های اطلاعاتی فرانسه بر آورد کردند که اگر فرانسه سه هفته از ارسال کمک به عراق خودداری کند این کشور شکست خواهد خورد.

همزمان با تکمیل رآکتورهای هسته ای عراق توسط فرانسه، برزیل در سال ۱۹۷۹ جهت همکاری های هسته ای قراردادی ده ساله با عراق امضا کرد که بر اساس آن برزیل متعهد بود که مقادیر زیادی اورانیوم طبیعی و غنی شده با درصد کم، تکنولوژی هسته ای، تجهیزات و آموزش مربوطه را در اختیار عراق قرار دهد.

معامله ۱/۶ میلیارد دلاری طرح ولکان یکی از شیرین ترین معاملات فرانسه با عراق بود. با خرید ۸۳ تویی که موضوع قرارداد بود، عراق از شرکت فرانسوی TRT یک فیوز فوق العاده و پیچیده ای خرید که با نصب آن بر روی دماغه خمپاره، موجب می شد تا خمپاره قبل از رسیدن به زمین منفجر گردد و تا یک کیلومتری همه موانع را درو کند.

پس از بمباران شیمیایی مناطق مختلف جنگی توسط عراق، مأموران سازمان ملل یکی از نمونه های بمب شیمیایی عمل نکرده را در منطقه یافته و آن را ساخت کشور اسپانیا اعلام می کنند.

عراق ۹ میلیون مین ضد نفر به ارزش ۲۲۵ میلیون دلار را از شرکت «والسلا» که ۵۰ درصد آن تحت مالکیت شرکت فیات است خریداری کرد و آن را در جنگ علیه ایران به کار بست.

بر اساس اسنادی که شرکت «اسنیاتچینت» - که از مراکز هسته ای ایتالیا و وابسته به گروه فیات است - ارائه کرده است، این شرکت با فروش چهار آزمایشگاه هسته ای و سه سلول داغ به کمیسیون انرژی

اتمی عراق موافقت کرده است. به اعتقاد "ویلسون" مدیر بخش فیزیک دانشگاه هاروارد این پروژه ایتالیایی سالانه ۸ کیلو گرم پلوتونیوم در اختیار عراق قرار می داد که برای تولید یک بمب اتم کافی

بود. درست چند روز قبل از حمله صدام به ایران، عراق اعلام کرد که ایتالیا را به عنوان شریک عمده و اصلی خود برای تجهیز نیروی دریایی عراق و تربیت پرسنل عراقی انتخاب کرده است. همچنین مقرر شد ۱۲۰۰ افسر نیروی دریایی عراق در ایتالیا دوره ببینند. این ترجیح دادن ایتالیا بر فرانسه و شوروی یک دلیل استراتژیک داشت نه فنی؛ عراق می خواست باشگاه حامیان بین المللی خود را توسعه و تقویت نماید.

شرکت سوئسی به نام شرکت مهندسی «آلسا الو سوئیس» واحد تولیدی خاصی در کارخانه "القائم" عراق ایجاد کرد تا با استخراج نمک های فلئور، فلئور آمونیم از اسید فسفریک مایع بدست آورد که این ماده در ساخت بمب اتم کاربرد دارد.

در سال ۱۹۸۷ (۱۳۶۶) برنامه های تسلیحاتی عراق شتاب بی سابقه ای پیدا می کند. شرکتهای بزرگ تولید کننده باروت جنگی در اروپا که شامل ۱۳ شرکت از کشورهای سوئد، هلند، ایتالیا، بلژیک، سوئیس، آلمان، فرانسه، اسکاتلند، فنلاند می شدند تمام تلاش خود را برای جلوگیری از توقف جنگ به کار بردند، چراکه به برکت این جنگ چرخ کارخانه های آنها سرعت بیشتری می گرفت.

بخشی از همکاری برخی کشورهای عربی در جنایات صدام

برخی از کشورهای عربی آنچنان کمر همت در حمایت از صدام بسته بودند که با مرور برخی اسناد تاریخی و گزارشات گمان می رود در ارائه کمکهای مالی، نظامی و... از یکدیگر سبقت می گرفتند. چندان که افتخار شلیک اولین گلوله در جنگ عراق علیه ایران نصیب ملک حسین شاه اردن می شود که او از داخل یک تانک به طرف ایران اولین گلوله را شلیک کرده و به نمایندگی از سران

کشورهای عرب، شروع جنگ را به صدام تبریک می گوید!

در طول جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، کشور کویت نه تنها خاک و پایگاههای هوایی خود را در اختیار عراق گذاشت بلکه ۱۵ میلیارد دلار پول نقد به عنوان وام بلاعوض به عراق داد و این علاوه بر نفتی است که کویت برای عراق صادر می کرد.

در طول دهه ۸۰ حسنی مبارک رئیس جمهوری مصر حدود ۳/۵ میلیارد دلار موشک و تسلیحات به عراق فروخت. مبارک در ملاقات خود با بوش (بوش پدر) در سال ۱۹۸۶ (۱۳۶۵.ش) مصر را به کانالی برای صدور انواع فناوری های موشکی ناتو - که شرکت های پوششی اروپا به بغداد قاچاق می کردند- تبدیل ساخت.

خبرگزاری رویتر به نقل از " فهد " عنوان می کند که ارزش اعتبارات ، وام های بی بهره و سایر کمک هایی که به شکل محموله های نفتی یا تجهیزات به عراق به عمل آمده بیش از ۲۷/۵ میلیارد دلار است. علاوه بر این یک ماه پیش از آغاز جنگ زمامداران عربستان سعودی به هنگام استقبال از صدام، گزارش کاملی از وضعیت اقتصادی، نظامی و اجتماعی ایران و حتی تعداد نفرات ارتش ، مواضع و تجهیزات قابل بهره برداری نظامی ایران و اطلاعات محرمانه جمع آوری شده توسط دستگاههای سری آمریکا را به صدام دادند.

"جعفر نمیری" رئیس جمهور وقت سودان در مصاحبه با مجله " الیوسف " چاپ قاهره اعلام کرد: "اعزام نیرو به عراق از تصمیمات کنفرانس سران عرب می باشد"؛ در همین راستا علاوه بر سودان که صدها تن از سربازان ارتش خود را در سال ۶۱ به جبهه های جنگ علیه ایران اعزام کرد، یمن نیز تیپ پیاده «العروبه» و اردن نیروی «البرومک» را به کمک عراق گسیل داشت.

"طه یاسین رمضان" معاون نخست وزیر اسبق عراق حضور ۱۴ هزار نیروی عربی را در جبهه عراق

تأیید می کند که از کشورهای مصر، اردن، تونس، سودان، مراکش و یمن تشکیل می شدند